

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Semion Bochii,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Semion Bochii împotriva Tatianei Vlaico, lui Vlad Vlaicu, Societății cu Răspundere Limitată „Valvladix” și Casei de Schimb Valutar „Fertinix-V” Societatea cu Răspundere Limitată, privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 04 mai 2023 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2ra-1535/23
NR PIGD 2-13023468-01-2ra-13102023)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Bălți, sediul Fălești, jud. L. Trocin
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, jud. S. Procopciuc, D. Corolevschi, D. Stănilă

02 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Semion Bochii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Oxana Parfeni, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 07 august 2013, Semion Bochii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatiana Vlaico, lui Vlaicu Vlad, Societății cu Răspundere Limitată „Valvladix” și Casei de Schimb Valutar „Fertinix-V” Societatea cu Răspundere Limitată, privind încasarea datoriei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a invocat că, în luna septembrie 2011, i-a împrumutat defunctului, Valeriu Vlaicu suma de 10000 dolari SUA, pe care ultimul s-a obligat să-i restituie la prima sa cerință.

3. La 12 decembrie 2011, i-a mai împrumutat acestuia încă 8000 de dolari SUA cu aceiași condiție de rambursare. Pentru ambele sume i-a fost eliberată câte o recipisă. Baniii îi erau necesari pentru dezvoltarea afacerilor/businessului și pentru a-și ajuta feciorul în construcția unui imobil.

4. Reclamantul a menționat că defunctul, Valeriu Vlaicu, era fondator și administrator la două întreprinderi – Societatea cu Răspundere Limitată „Valvladix” și Societatea cu Răspundere Limitată „Fertinix-V”. A mai indicat că, erau prieteni și nu putea să-i refuze, avea încredere în el, a fost un om respectabil și era convins, că îi va întoarce banii împrumutați la prima cerere. După sărbătorile de iarnă, la sfârșitul lunii ianuarie 2012, Valeriu Vlaicu i-a restituit 1000 dolari SUA fără ca să insiste.

5. La *****, a decedat Valeriu Vlaicu, iar, ulterior, fiul acestuia, Vlad Vlaicu, a preluat administrarea afacerilor defunctului. Reclamantul a susținut că Vlad Vlaicu cunoaștea despre existența împrumuturilor/datoriilor contractate de defunct și nu a refuzat restituirea acestora.

6. A mai indicat că, în calitate de succesori de gradul I al defunctului, figurează și Tatiana Vlaico, mama lui Vlad Vlaicu, care a depus declarație de acceptare a succesiunii la notarul, Iurii Șoldan. Totodată, către succesorii debitorului defunct au fost depuse, conform art. 57 al Legii cu privire la notariat, pretenții la notarul, Iurii Șoldan, care a deschis/început procedura succesorală.

7. Având în vedere că, în recipisele semnate de către defunctul, Valeriu Vlaicu au fost aplicate ștampilele întreprinderilor pe care le administra la acel moment, reclamantul a opinat că datoria în cauză urmează a fi încasată în mod solidar atât de la moștenitorii defunctului, cât și de la aceste întreprinderi. La 21 iunie 2013, a expediat în adresa pârâților un preaviz, însă răspuns la acesta nu a primit.

8. Reclamantul a solicitat încasarea, în mod solidar, de la pârâți în beneficiul său a datoriei în sumă de 17000 dolari SUA în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării hotărârii și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin încheierea din 31 octombrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești, s-a încetat procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Semion Bochii împotriva Tatianei Vlaico.

10. Prin hotărârea din 31 octombrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Semion Bochii.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Valvladix” în beneficiul lui Semion Bochii, datoria în sumă de 7 000 dolari SUA și cheltuielile de judecată în sumă de 2690 de lei, proporțional părții admise. În rest, cererea de chemare în judecată depusă de Semion Bochii s-a respins, ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Vlad Vlaicu a depus cerere de apel nemotivată, iar, la 28 februarie 2023, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 31 octombrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești, solicitând admiterea integrală a cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond în partea respingerii pretențiilor pârâtului, Vlad Vlaicu, privind încasarea cheltuielilor de judecată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată a lui Semion Bochii să fie respinsă integral, cu perceperea din contul acestuia a cheltuielilor de judecată atât pentru prima instanță, cât și cele pentru instanța de apel.

12. La 24 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată „Valvladix” a depus cerere de apel nemotivată, iar, la 28 februarie 2023, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 31 octombrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești, solicitând admiterea integrală a cererii de

apel, casarea hotărârii instanței de fond în partea admitterii pretențiilor reclamantului, Semion Bochii și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă, cu încasarea din contul acestuia a cheltuielilor de judecată.

13. La 28 noiembrie 2022, Semion Bochii a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 31 octombrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 04 mai 2023 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea de apel depusă de Semion Bochii.

S-au admis cererile de apel depuse de Vlad Vlaicu și Societatea cu Răspundere Limitată „Valvladix”.

S-a casat integral hotărârea din 31 octombrie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești, și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată formulată de Semion Bochii împotriva lui Vlad Vlaicu, Societății cu Răspundere Limitată „Valvladix” și Casei de Schimb Valutar „Fertinix-V” Societate cu Răspundere Limitată, privind încasarea datoriei.

S-a încasat de la Semion Bochii în beneficiul lui Vlad Vlaicu suma de 5400 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

15. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că reclamantul, Semion Bochii, și-a întemeiat pretențiile pe existența unui raport juridic de împrumut, confirmat prin două recipise, în temeiul cărora, în anul 2011, i-ar fi transmis lui Valeriu Vlaicu sumele de 10000 dolari SUA și, respectiv, 8000 dolari SUA, cu obligația restituirii acestora la prima solicitare. Totodată, reclamantul a susținut că o parte din sumă, și anume 1000 dolari SUA, ar fi fost restituită de către debitor, rămânând neachitată diferența pretinsă prin acțiune.

16. Instanța de apel a notat că reclamantul/ apelantul a solicitat recuperarea împrumutului de Vlad Vlaicu și Tatiana Vlaico, care sunt feciorul și mama defunctului, Valeriu Vlaicu, adică moștenitorii averii succesoriale după decesul acestuia și care își confirmă această calitate de moștenitor prin certificatul de calitate de moștenitor (f.d. 50, 52 vol.I).

17. Din dosar, însă, rezultă că urmare a decesului lui Valeriu Vlaicu din *****, pârâtul/ apelantul, Vlad Vlaicu (feciorul decedatului Valeriu Vlaicu), la 11 februarie 2013 a depus la notarul, Iurie Șoldan, declarație de acceptare a succesiunii după decesul tatălui său (vol. I, f.d.43).

18. Însă, prin hotărârea din 16 iulie 2013 a Judecătorei Făleşti, s-a declarat nulă declarația de acceptare a moștenirii depusă de către Vlad Vlaicu la 11 februarie 2013 notarului public, Iurie Șoldan (vol. I, f.d. 41).

19. Instanța de apel a mai stabilit că, la 18 iulie 2013, Tatiana Vlaico, mama lui Valeriu Vlaicu, a depus și ea declarație de acceptare a succesiunii (vol. I, f.d. 44), însă, la *****, aceasta a decedat (vol. I, f.d. 40), iar potrivit informației nr. 12-11/1748 din 09 iunie 2014 al Centrului de informații Juridice, după decesul Tatianei Vlaico nu a fost deschis dosar succesoral. Mai mult, procesul intentat împotriva acesteia a fost încetat prin încheiere judecătorească definitivă, necontestată de către reclamant.

20. Prin urmare, instanța de apel a reținut că temeiuri de încasare de la Vlad Vlaicu în calitate de moștenitor al averii lui Valeriu Vlaicu nu sunt, odată ce nu s-a constatat calitatea acestuia de moștenitor al ultimului. Iar, Codul civil în reglementările anterioare, de până la modernizare, prevedeau că dovada faptului întrunirii calității de moștenitor al averii defunctului se face în baza certificatului de moștenitor legal, eliberat urmare a depunerii la notar a unei declarații de acceptare a succesiunii. Or, certificatul de calitate de moștenitor nu servește dovada întrunirii acestei calități în scopul satisfacerii pretențiilor lui Semion Bochii ca potențial creditor. La rîndul său, cu toate că anterior notarului i s-a adresat o declarație din partea lui Vlad Vlaicu de acceptare a averii succesorală după decesul lui Valeriu Vlaicu, aceasta a fost anulată prin hotărîre judiciară, deci a fost desființată, declarația respectivă rămânând fără efecte juridice.

21. Cu referire la pretențiile formulate împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Valvladix” și Societății cu Răspundere Limitată „Fertinix-V”, instanța de apel a reținut că, potrivit normelor dreptului civil, obligațiile izvorăsc din acte juridice valabil încheiate, bazate pe consimțământul părților. Or, din conținutul recipiselor prezentate nu rezultă că aceste persoane juridice ar avea calitatea de împrumutat sau că sumele respective ar fi fost contractate în numele ori în interesul acestora.

22. Instanța de apel a notat că simpla aplicare a ștampilelor societăților pe recipise nu este suficientă pentru a proba existența consimțământului acestora la încheierea contractelor de împrumut, în lipsa altor elemente care să ateste asumarea obligațiilor de către persoanele juridice. Mai mult, nu s-a demonstrat că sumele împrumutate ar fi fost utilizate în beneficiul acestor societăți sau că ar fi fost înregistrate în evidența lor contabilă.

23. Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia că raportul juridic de împrumut a fost încheiat exclusiv între reclamant și persoana fizică, Valeriu Vlaicu, fără implicarea juridică a societăților comerciale indicate.

24. Având în vedere ansamblul probelor administrate și lipsa temeiurilor legale pentru antrenarea răspunderii părților, instanța a apreciat cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată și pasibilă de respingere integrală.

25. Cu referire la cheltuielile de judecată suportate de către Vlad Vlaicu, instanța de apel reține că solicitarea acestuia este întemeiată. Or, având în vedere că cererea de chemare în judecată formulată de Semion Bochii a fost respinsă integral, acesta urmează să suporte cheltuielile de judecată. Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia de a încasa din contul lui Semion Bochii în beneficiul lui Vlad Vlaicu a cheltuielilor de judecată compuse din cheltuieli de deplasare, în sumă totală de 5400 de lei.

26. În ce privește compensațiile pentru timpul de muncă pierdut, instanța de apel a considerat că asemenea solicitare nu și-a găsit confirmare. Or, nu există dovedit faptul că în legătură cu deplasarea la ședințele de judecată și antrenarea sa în cadrul litigiului dat la examinarea cauzei, dânsul a suferit pierderi de natură financiară, la fel și mărimea acestora.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

27. La 10 octombrie 2023, Semion Bochii a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 04 mai 2023 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din in 31 octombrie 2022 a Judecătoria Bălți, sediul Fălești, solicitând admiterea cererii de apel, casarea deciziei instanței de apel și casarea hotărârii instanței de fond, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

SOLICITAREA RECURENTULUI

28. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, invocând că instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, cât și au interpretat eronat legea. În acest sens, acesta a invocat că instanțele inferioare au respins nejustificat pretențiile privind încasarea datoriei în sumă de 10000 dolari SUA și angajarea răspunderii subsidiare a părților.

29. Suplimentar, recurentul a menționat că instanțele nu au analizat corespunzător probele privind existența raportului de împrumut și a obligației de restituire, rezultată din recipisele semnate de defunctul, Valeriu Vlaicu, precum și din conduita ulterioară a moștenitorului. Așadar, părâtul, Vlad Vlaicu, a acceptat succesiunea și a beneficiat de patrimoniul succesoral, respectiv, urmează să răspundă și pentru datoriile defunctului. A opinat că atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au ținut cont de faptul că Vlad Vlaicu nu

a prezentat careva probe ce ar demonstra că a renunțat la moștenire atât după decesul tatălui său, cât și a bunicii sale, Tatiana Vlaico.

30. De asemenea, recurentul a indicat că instanța de apel a încasat cheltuielile de judecată în lipsa unor probe pertinente care să confirme suportarea reală a acestora și existența unui prejudiciu efectiv, contrar dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la sarcina probei și caracterul justificat al despăgubirilor.

31. Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia cererii de recurs depusă de Semion Bochii, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

32. Prin referința din 02 februarie 2024, Vlad Vlaicu a solicitat declararea ca inadmisibilă cererea de recurs depusă de Semion Bochii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

34. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

35. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

36. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 08 septembrie 2023, decizia motivată din 04 mai 2023 a Curții de Apel Bălți a fost expediată, prin intermediul poștei electronice, reprezentantului recurentului, avocatului Artur Zagorneanu, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (vol. II, f.d. 59).

38. Astfel, cererea de recurs depusă de Semion Bochii, la 10 octombrie 2023, se consideră depusă în termenul stabilit de lege.

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de

apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Semion Bochii nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeiuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

45. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

46. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

48. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230].

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

49. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

50. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Semion Bochii, ca fiind inadmisibil.

51. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Semion Bochii, împotriva deciziei din 04 mai 2023 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Oxana Parfeni

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu